

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1060/2019
05.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против туженог Југословенског речног бродарства АД Београд, кога заступа Бранко Димић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 18/2018 од 16.11.2018. године, у седници одржаној 05.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 18/2018 од 16.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2504/16 од 11.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. .. од 08.09.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за враћање на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тражено да га тужени распореди у складу са његовом стручном спремом. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 18/2018 од 16.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2504/16 од 11.10.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене неке од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту портир – чувар до 08.09.2016. године, када му је побијаним решењем туженог бр. .., отказан уговор о раду, због престанка потребе за његовим радом на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Тужиоцу је пре отказа исплаћена отпремнина. Пре доношења новог Правилника о организацији и систематизацији послова (који је донет и објављен 30.08.2016. године) тужени је у радном односу на неодређено време имао укупно 276 запослених. Изменом Правилника укинута је Служба обезбеђења која је бројала 16 запослених, којима је због организационих и економских промена код туженог по основу технолошког вишка отказан уговор о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај отказног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла и дође до смањења обима посла.

Укидањем Службе обезбеђења у којој је радио и тужилац, настао је основ за доношење решења о отказу по основу технолошког вишка. У односу на укупан број запослених (276) и број запослених за чијим радом је престала потреба (16) тужени није у смислу члана 153. Закона о раду, био у обавези да донесе Програм решавања вишка запослених, као и да, у смислу члана 154. наведеног закона предузима мере за запошљавање вишка запослених. Тужиоцу је пре отказа исплаћена отпремнина па је супротно наводима у ревизији побијано решење законито. Стога је неоснован и захтев за враћање на рад у смислу чл.191. став 1 ЗОР-а.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**